

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05 Cain Cellars, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 listopada 2007 r. przez Cain Cellars, Inc.

(Sprawa C-508/07 P)

(2008/C 22/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Cain Cellars, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05;
- stwierdzenie, że podstawa rejestracji wymieniona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie stoi na przeszkodzie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM, kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Streszczenie zarzutów podniesionych przez wnoszącego odwołanie przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanemu w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-304/05

Pierwszy zarzut odwołania

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94:

Wnoszący odwołanie twierdzi, że przy badaniu okoliczności faktycznych mających znaczenie dla oceny odróżniającego charakteru znaku towarowego w kształcie pięciokąta Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił istotnych okoliczności i odnośnych zasad prawa oraz poglądów prawnych, jako że dokonał on oceny znaku towarowego w kształcie pięciokąta wnoszącego odwołanie w sposób czysto teoretyczny i abstrakcyjny i nie uwzględnił on faktycznych podstaw oceny kwestii odróżniającego charakteru wyobrażenia pięciokąta, a w szczególności jego unikalności w miarodajnym sektorze winiarskim. Sąd zakwalifikował oznaczenie jako zwykły „kształt geometryczny” i założył z góry, w sposób abstrakcyjny brak jakiegokolwiek charakteru odróżniającego tego typu prostych oznaczeń.

Drugi zarzut odwołania

Naruszenie art. 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji

- a) Zgodnie z art. 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Sąd bierze pod uwagę tylko te dokumenty i materiały, z którymi adwokaci i radcowie prawni oraz pełnomocnicy stron mogli się zapoznać i co do których mogli się wypowiedzieć. W pkt 34 zaskarżonego wyroku znajduje się odniesienie do dokumentów przedstawionych przez OHIM po raz pierwszy w odpowiedzi na skargę, co do których wnoszący odwołanie nie miał okazji wypowiedzenia się (procedura pisemna została zamknięta po przedstawieniu odpowiedzi na skargę). Wyrok został zatem oparty na dowodach, które nie podlegają dopuszczeniu. Brak możliwości przedstawienia przez wnoszącego odwołanie swojego stanowiska stanowi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.
- b) Wreszcie, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd nie odniósł się w zaskarżonym wyroku do wyobrażeń towarów przedstawionych za zgodą OHIM w toku procedury ustnej celem wykazania odróżniającego charakteru znaku, które to wyobrażenia miały szczególne znaczenie jako dowód tego odróżniającego charakteru. Sąd nie wspominał o nich w swoich rozważaniach dotyczących kwestii odróżniającego charakteru. To również stanowi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-510/07)

(2008/C 22/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich odpowiednich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w celu utrzymania w sposób ciągły, na terytorium Wspólnoty, poziomu zapasów produktów ropopochodnych dla drugiej kategorii produktów ropopochodnych wyszczególnionych w art. 2, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładającej na państwa członkowskie EWG obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (!);
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.